

Limba și literatura română

Simulare - clasa a XI-a

Modele de subiecte și sugestii de rezolvare

Cuprins

Recomandări pentru simulare	4
Modelul nr. 1	5
Modelul nr. 2	7
Modelul nr. 3	9
Modelul nr. 4	11
Modelul nr. 5	13
Modelul nr. 6	15
Modelul nr. 7	17
Modelul nr. 8	19
Modelul nr. 9	21
Modelul nr. 10	23
Modelul nr. 11	25
Modelul nr. 12	27
Modelul nr. 13	29
Modelul nr. 14	31
Modelul nr. 15	33
Modelul nr. 16	35
Modelul nr. 17	37
Modelul nr. 18	39
Modelul nr. 19	41
Modelul nr. 20	43
Modelul nr. 21	45
Modelul nr. 22	47
Modelul nr. 23	49
Modelul nr. 24	51
Modelul nr. 25	53
Modelul nr. 26	55

Modelul nr. 27	57
Modelul nr. 28	59
Modelul nr. 29	61
Modelul nr. 30	63
Modelul nr. 31	65
Modelul nr. 32	67
Modelul nr. 33	69
Modelul nr. 34	71
Modelul nr. 35	73

Sugestii de rezolvare a modelelor de subiecte

Modelul nr. 1	75
Modelul nr. 2	78
Modelul nr. 3	82
Modelul nr. 4	86
Modelul nr. 5	90
Modelul nr. 6	93
Modelul nr. 7	96
Modelul nr. 8	99
Modelul nr. 9	102
Modelul nr. 10	106

Modele de subiecte

MODELUL NR. 1

Subiectul I

(50 de puncte)

Citește următorul fragment:

Ion Barbu a avut norocul de a găsi în Ion Banciu profesorul care să îl înțeleagă și să îl îndrume cum trebuie la momentul potrivit. Recunoștința poetului pentru el este exprimată revelator într-o evocare pe care i-o face cu prilejul morții, în 1940. „A fost maistrul, omul care m-a format, de la care am învățat esențialul. Ceilalți profesori, inclusiv cei de la Universitate, nu m-au învățat, m-au informat. Banciu însă mi-a trecut simțul lui de rigoare, mi-a sădit afectul matematic, emoția în fața frumuseții unei teoreme și patima cercetării, fără de care nu poți fi matematician. Dar Banciu a putut fi încă și mai mult pentru mine. În plină criză a pubertății, când eram la doi pași de a mă pierde, gata să mă dau la fund, el a înțeles să-mi facă credit, pe temeiul interesului ce arătam pentru matematici, să mă dispute lui Bran, Englezului, Popei de religie, lui Brăilițeanu și lui Barbarosa și să mă treacă chiar fără corigență pe malul clasei a VII-a. Fără de asta stricăciunea mea s-ar fi consumat până la sfârșit. Aș fi căpătat un sentiment de declasare, o conștiință de repetent, din care nu m-aș mai fi ridicat. Banciu a fost omul providențial al adolescenței mele.“

Dinu Pillat, Ion Barbu. *Micromonografie*

*providențial – care apare la momentul potrivit; dat, trimis de Divinitate

A. Formulează, în enunțuri, răspunsul pentru fiecare dintre următoarele cerințe cu privire la textul dat:

1. Indică sensul secvenței *să-mi facă credit* din textul dat. **6 puncte**
2. Menționează contextul în care Ion Barbu își amintește de profesorul său. **6 puncte**
3. Precizează două motive pentru care Ion Barbu îi este recunoscător profesorului Ion Banciu. **6 puncte**
4. Notează trăsătura lui Ion Banciu, desprinsă din afirmația fostului elev: *Banciu însă mi-a trecut simțul lui de rigoare, mi-a sădit afectul matematic, emoția în fața frumuseții unei teoreme și patima cercetării.* **6 puncte**
5. Prezintă, în 30-50 de cuvinte, efectul pe care l-ar fi avut corigența asupra lui Ion Barbu, așa cum reiese din mărturisirile sale. **6 puncte**

B. Redactează un text de minimum 150 de cuvinte, în care să argumentezi dacă un profesor este sau nu un om providențial, raportându-te atât la informațiile din fragmentul extras din Ion Barbu. *Micromonografie*, cât și la experiența personală sau culturală. **20 de puncte**

În redactarea textului, vei avea în vedere următoarele repere:

- formularea unei opinii față de problematica pusă în discuție, enunțarea și dezvoltarea corespunzătoare a două argumente adecvate opiniei și formularea unei concluzii pertinente; **14 puncte**
- utilizarea corectă a conectorilor în argumentare, respectarea normelor limbii literare (norme de exprimare, de ortografie și de punctuație), așezarea în pagină, lizibilitatea. **6 puncte**

În vederea acordării punctajului pentru redactare, textul trebuie să aibă minimum 150 de cuvinte și să dezvolte subiectul propus.

Prezintă, în minimum 50 de cuvinte, semnificațiile următorului fragment, prin evidențierea a două trăsături ale romantismului:

*Iubită dulce, o, mă lasă
Să privesc fața-ți, ochiul tău ceresc,
Să mângâi păru-ți d-auree mătase,
Privindu-te, de-amor să nebunesc!
Ah, brațul tău rotund e alb – se lasă
Cu grație pe umerii-mi – privesc
În ochii tăi, în fața ta – în gura jună
S-ascult uimit la vorba ta nebună!*

Mihai Eminescu, *Iubită dulce, o, mă lasă...*

Notă

Pentru **conținut**, vei primi 6 puncte, iar pentru **redactare**, vei primi 4 puncte (utilizarea limbii literare – 1 punct; logica înlănțuirii ideilor – 1 punct; ortografia – 1 punct; punctuația – 1 punct).

În vederea acordării punctajului pentru redactare, răspunsul trebuie să aibă minimum 50 de cuvinte și să dezvolte subiectul propus.

Subiectul al III-lea

(30 de puncte)

Redactează un eseu de minimum 400 de cuvinte, în care să prezinți tema și viziunea despre lume într-un text narativ studiat la clasă, aparținând lui Mihail Sadoveanu.

În elaborarea eseului, vei avea în vedere următoarele repere:

- evidențierea a două trăsături care fac posibilă încadrarea operei studiate într-o perioadă, într-un curent cultural/literar sau într-o orientare tematică;
- comentarea a două citate/ secvențe narrative, semnificative pentru tema și viziunea despre lume;
- prezentarea a două dintre caracteristicile textului narativ, semnificative pentru tema și viziunea despre lume (de exemplu: formula estetică, temă, motiv literar, perspectivă narativă, acțiune, conflict, relații temporale și spațiale, tehnici narrative, discurs narativ, incipit, final etc.), prin referire la textul studiat.

Notă

Ordinea integrării reperelor în cuprinsul eseului este la alegere.

Pentru **conținutul** eseului, vei primi **18 puncte** (câte 6 puncte pentru fiecare cerință/reper).

Pentru **redactarea** eseului, vei primi **12 puncte** (existența părților componente – introducere, cuprins, încheiere – 1 punct; logica înlănțuirii ideilor – 1 punct; abilități de analiză și de argumentare – 3 puncte; utilizarea limbii literare – 2 puncte; ortografia – 2 puncte; punctuația – 2 puncte; așezarea în pagină, lizibilitatea – 1 punct).

În vederea acordării punctajului pentru redactare, eseu trebuie să aibă minimum 400 de cuvinte și să dezvolte subiectul propus.

MODELUL NR. 2

Subiectul I

(50 de puncte)

Citește următorul fragment:

În una din acele după-amieze de care am vorbit s-a hotărât înființarea în regulă a unei societăți literare, care de fapt și exista. Mai multe dumineci de-a rândul am discutat numele ce trebuia să-i dăm. Tot felul de propuneri și serioase, și glumețe se făcură și se respinseră de-a rândul. Un moment, numele care dobândi aprobarea celor mai mulți fu Ulpia sau poate chiar Ulpia Traiană. Însă, în duminica următoare, toți cinci veniram cu gândul ascuns de a propune adoptarea altei numiri, căci după reflecțiile făcute acasă, numele Ulpia ni se păru din cale afară pretențios. Ce aveam noi a face cu împăratul Traian? Și-apoi atât se abuza atunci de latinisme în literatură, în limbă, în nume proprii și chiar în teorii de drept public, încât o reacțiune se produse pe nesimțite, fără chiar să ne dăm seama, în fiecare din noi. De aceea, când Maiorescu, mi se pare, propuse revenirea asupra hotărârii noastre, și schimbarea numelui Ulpia, toți au împărtășit la moment părerea aceasta. După multă discuție, Theodor Rosetti ne zise de pe patul unde era culcat:

— Măi băieți, vreți să vă dau eu un nume fără pretenție, care să vă placă la toți, fiindcă nu zice mare lucru?

— Vorbește!

— Hai s-o botezăm Junimea, zise Theodor Rosetti.

— Foarte bine găsit! strigarăm cu toții. Atunci Pogor, ridicându-se de pe canapeaua pe care se aruncase, începu să cânte ca un preot pe nas și întrebă de trei ori:

— S-a lepădat copilul de Satana pedantismului?

De trei ori răspunserăm cu toții răsând:

— S-a lepădat.

— În numele Domnului, boteze-se dar Junimea! exclamă Pogor, și Junimea a rămas până în ziua de azi.

Iacob Negruzzi, *Amintiri din Junimea*

* *pedantism* – meticulozitate, exagerare în lucruri puțin importante

A. Formulează, în enunțuri, răspunsul pentru fiecare dintre următoarele cerințe cu privire la textul dat:

1. Indică sensul expresiei *din cale afară* din textul dat. 6 puncte
2. Menționează motivul pentru care denumirile *Ulpia* și *Ulpia Traiană* sunt respinse. 6 puncte
3. Precizează sentimentul pe care îl arată junimiștii la găsirea denumirii *Junimea*. 6 puncte
4. Explică inițiativa junimiștilor formulată la începutul fragmentului. 6 puncte
5. Prezintă, în 30-50 de cuvinte, semnificația dialogului din fragmentul citat. 6 puncte

B. Redactează un text de minimum 150 de cuvinte, în care să argumentezi dacă proiectele se pot naște din propuneri serioase sau din propuneri glumețe, raportându-te atât la informațiile din fragmentul extras din *Amintiri din Junimea*, cât și la experiența personală sau culturală.

20 de puncte

În redactarea textului, vei avea în vedere următoarele repere:

- formularea unei opinii față de problematica pusă în discuție, enunțarea și dezvoltarea corespunzătoare a două argumente adecvate opiniei și formularea unei concluzii pertinente; 14 puncte
- utilizarea corectă a conectorilor în argumentare, respectarea normelor limbii literare (norme de exprimare, de ortografie și de punctuație), așezarea în pagină, lizibilitatea. 6 puncte

În vederea acordării punctajului pentru redactare, textul trebuie să aibă minimum 150 de cuvinte și să dezvolte subiectul propus.

Respect pentru oameni și cărți

Subiectul al II-lea

(10 puncte)

Prezintă, în minimum 50 de cuvinte, semnificațiile fragmentului de mai jos, evidențiind rolul descrierii literare:

În horă Miron totdeauna e cumpătat, încât parcă nu mai șuguește cu jocul. Dar ochii tuturor se opresc asupra lui. Înalt și mlădios, cu umerii lași și cu pieptul ieșit, el calcă lat și pe întreaga talpă, încât la fiecare pas întregul trup i se scutură și se leagănă când la dreapta, când la stânga. Când stă însă și-și ridică fruntea ieșită din față, fetele tresar sub privirea lui. Un cap bălan cu părul lung până pe umeri, cu o față albă și străbătută ca de-o răsuflare de rumeneală, cu doi ochi mari și albaștri ca fața cerului privită de pe culmea muntelui. Totdeauna e în această față ceva ce nu se mai găsește în alte fețe, un fel de tristeță, un vâl de gânduri, iară în surâsul de pe buzele lui ascuțite totdeauna e ceva ce-ți deschide sufletul. E minunat flăcău Miron și nu e minune că toți îl caută și doresc.

Ioan Slavici, *Gura satului*

Notă

Pentru **conținut**, vei primi 6 puncte, iar pentru **redactare**, vei primi 4 puncte (utilizarea limbii literare – 1 punct; logica înlănțuirii ideilor – 1 punct; ortografia – 1 punct; punctuația – 1 punct).

În vederea acordării punctajului pentru redactare, răspunsul trebuie să aibă minimum 50 de cuvinte și să dezvolte subiectul propus.

Subiectul al III-lea

(30 de puncte)

Redactează un eseu de minimum 400 de cuvinte, în care să prezinți tema și viziunea despre lume într-un text poetic studiat la clasă, aparținând lui Mihai Eminescu.

În elaborarea eseului, vei avea în vedere următoarele repere:

- evidențierea a două trăsături care fac posibilă încadrarea operei studiate într-o perioadă, într-un curent cultural/literar sau într-o orientare tematică;
- prezentarea a două idei/ imagini poetice relevante pentru tema și viziunea despre lume;
- prezentarea a două elemente de compoziție și limbaj (de exemplu: temă, motiv literar, secvențe lirice, elemente de prozodie, relații de simetrie / opoziție, arii semantice, laitmotiv, figuri semantice-tropi etc.) prin referire la opera poetică studiată;

Notă

Ordinea integrării reperelor în cuprinsul eseului este la alegere.

Pentru **conținutul** eseului, vei primi **18 puncte** (câte 6 puncte pentru fiecare cerință/reper).

Pentru **redactarea** eseului, vei primi **12 puncte** (existența părților componente – introducere, cuprins, încheiere – 1 punct; logica înlănțuirii ideilor – 1 punct; abilități de analiză și de argumentare – 3 puncte; utilizarea limbii literare – 2 puncte; ortografia – 2 puncte; punctuația – 2 puncte; așezarea în pagină, lizibilitatea – 1 punct).

În vederea acordării punctajului pentru redactare, eseu trebuie să aibă minimum 400 de cuvinte și să dezvolte subiectul propus.

Sugestii de rezolvare a modelelor de subiecte

MODELUL NR. 1

Subiectul I

A.

1. Expresia se referă la încrederea pe care a avut-o profesorul în elevul său, la dorința de a garanta pentru rezultatele acestuia.
2. Ion Barbu îl omagiază pe Ion Banciu în 1940, în contextul trist al morții profesorului.
3. Datorită pasiunii pentru matematică pe care i-a insuflat-o și susținerii morale pe care i-a acordat-o într-un moment dificil al vieții, Ion Barbu își îndreaptă cu recunoștință gândul spre Ion Banciu.
4. Ion Barbu remarcă vocația pedagogică a dascălului său, empatia și talentul didactic de care a dat dovadă.
5. Nereușita l-ar fi demoralizat pe tânărul aflat la vârsta pubertății, i-ar fi anulat încrederea în propriile forțe, aspecte care pe termen lung ar fi putut conduce la o stimă de sine scăzută.

B.

Profesorul are, pe lângă misiunea de a-i furniza elevului informații prin care să-l scoată din întunericul neștiinței, capacitatea de a deveni în timp un model, un reper al acestuia în viață. Consider că întâlnirea profesor-elev începe în școală și continuă dincolo de porțile ei, grație vocației pedagogice, singura care poate face diferența dintre un cercetător și un cadru didactic.

În primul rând, pasiunea timpurie și constantă pentru un domeniu de cunoaștere se datorează dascălului, care prin vocație știe să-l atragă pe elev de partea sa și a disciplinei pe care o predă. De pildă, dragostea lui Ion Barbu pentru domeniul matematic se leagă de numele profesorului Ion Banciu, pe care-l evocă în 1940, cu recunoștință. Discipolul înțelege că, fără acest maestru, devenirea sa ca matematician de elită ar fi fost imposibilă, deoarece i-ar fi lipsit „emoția în fața frumuseții unei teoreme și patima cercetării“. Se înțelege că elevul are nevoie de susținerea profesorului pentru a înainta pe calea spinoasă a științei.

În al doilea rând, cadrul didactic nu este doar un specialist într-un domeniu, care transmite concepte și explică noțiuni, ci se dovedește a fi, mai ales, un bun cunoscător al psihopedagogiei. Ca atare, știe potențialul tinerilor, le intuiește nevoile și temerile, le stă neobosit la dispoziție. În acest sens, profesorul Ion Banciu intervine pentru creditarea talentatului său elev, Ion Barbu, care întâmpină dificultăți, care are nevoie de o recomandare pentru a-și corecta situația școlară. Acum, Ion Banciu încetează a mai fi matematician și preia rolul de psiholog, ajutându-și elevul să depășească un moment critic asociat pubertății, să evite „un sentiment de declasare, o conștiință de repetent“.

În concluzie, este o întâmplare fericită a destinului să întâlnești în școală un om pasionat de disciplina pe care o predă și receptiv la problemele celorlalți. Cu siguranță, această figură luminoasă nu se șterge din memorie cu trecerea anilor, ci dăinuie prin elevii pe care, cu răbdare și cu tact, i-a format.

Subiectul al II-lea

Textul poetic propus ilustrează romantismul prin tematica erotică abordată, ca și prin angelitatea femeii iubite. Mesajul poetic este transmis printr-un limbaj ce demonstrează expresivitate, grație numeroaselor figuri de stil, care conduc la imagini artistice memorabile. Astfel, se remarcă epitetele *iubită dulce*, *ochiul ceresc*, prin care este descrisă iubita, într-o manieră suavă, specifică scrisului eminescian. Mai mult, sentimentul de dragoste este trăit cu sinceritate și intensitate. Se observă că în poezia lui Eminescu, femeia este celebrată *in absentia*, după cum au afirmat criticii.

Subiectul al III-lea

Tema și viziunea despre lume într-un roman de Mihail Sadoveanu – *Baltagul*

– Perioada interbelică este una de diversitate la toate nivelurile, fapt vizibil prin coexistența unor direcții românești diferite. Astfel, realismul este reprezentat în opera lui Liviu Rebreanu sub aspectul unui realism dur, obiectiv, în timp ce G. Călinescu optează pentru influența balzaciană, iar Sadoveanu, pentru realismul cu substrat mitic.

– Formula estetică sadoveniană este expresia unei viziuni mitice asupra lumii, lume în care personajele sunt învăluite într-o aură legendară, pentru că *nu concretul psihologic, ci omul elementar reprezintă obiectul analizei sale* (Tudor Vianu).

– Prozatorul a exersat toate speciile epicii: schița (*Un om năcăjit*), povestirea (*Zâna lacului*), nuvela, romanul, dar și ciclul de povestiri *Hanu Ancuței*. De asemenea, nu a ignorat nicio categorie de cititori, de la cel inocent, căruia i se adresează în *Dumbrava minunată*, până la lectorul inițiat în mitologie, hermetism (*Creanga de aur*). El a surprins în operele sale bogăția sufletească și atitudinea etică exemplară a oamenilor din popor, pe care unii îi considerau niște apariții elementare.

– *Baltagul* (1930) este un roman polimorf, realist și simbolic în același timp. Prezintă trăsăturile unei opere tradiționale, având un discurs epic liniar, axat pe tema călătoriei explorative care are drept scop căutarea, cunoașterea, inițierea și actul justițiar. Se încadrează în categoria romanului **doric** (N. Manolescu) prin prezența personajului tip, prin zugrăvirea unei lumi arhaice, în care biserica și practicile magice coexistă, prin perspectiva narativă omniscientă și verosimilul evenimentelor relatate. Aspectele sale mitice se concentrează în mare parte asupra similitudinilor cu balada populară *Miorița*, dar pot fi puse în legătură și cu mituri universale (protagonista a fost comparată cu Isis care pleacă în căutarea lui Osiris). Dacă G. Călinescu reliefează asemănările dintre roman și baladă, Nicolae Manolescu susține că lumea oierilor conturată în *Miorița* diferă de viața pastorală din *Baltagul*, datorită spiritului pragmatic, întreprinzător al Vitoriei, romanul îndepărtându-se astfel de semnificațiile mitice ale baladei.

– **Tema** textului o constituie călătoria pentru descoperirea adevărului, călătorie ce se transformă într-un veritabil drum inițiativ. Aceasta se armonizează cu alte teme specifice lumii sadoveniene: viața pastorală, natura, miturile, iubirea, arta povestirii, înțelepciunea.

– **Titlul** este simbolic, pentru că *baltagul* are o dublă semnificație: este atât unealta cu care Nechifor Lipan este omorât, cât și instrumentul cu care se înlănuiește actul justițiar.

– **Narațiunea** se face la persoana a III-a, iar **naratorul** omniprezent și omniscient reconstituie în mod obiectiv, prin tehnica detaliului și observației, lumea satului de munte. Secvențele narrative sunt legate prin **înlănțuire și alternanță**.

Narațiunea este dominantă, iar pasajele descriptive fixează diferite aspecte ale cadrului spațial sau elemente

de portret fizic (portretul Vitoriei și al lui Gheorghiiță). Secvențele dialogate creează impresia de verosimilitate și accentuează dramatismul trăirilor muntencei (întrebările adresate pe drum celor pe care îi întâlnea). De asemenea, trăirile protagoniștilor sunt bine evidențiate de monologul interior, care reprezintă o modalitate de caracterizare a personajelor.

– **Timpul** acțiunii este vag precizat, prin repere temporale de natură religioasă (aproape de Sfântul Andrei, în Postul Mare), iar **toposul** ales este satul Măgura Tarcăului, zona Dornelor și a Bistriței, dar și zona de câmpie, Cristești, în Balta Jijiei. Romanul este structurat în **șaisprezece capitole** cu acțiune desfășurată cronologic, urmărind episoade ale subiectului, dar **nu și liniar**, Vitoria evocând, pe parcurs, anumite momente trăite alături de soțul ei.

– **Expozițiunea** fixează locul în care începe să se desfășoare acțiunea, satul Măgura Tarcăului. Personajul principal, Vitoria, își amintește o poveste cu caracter anecdotic despre împărțirea norocului spusă de soțul ei la diferite petreceri: *Povestea asta o spunea uneori Nechifor Lipan la cumătrii și nunți, la care în vremea iernii era nelipsit. Intriga* este generată de momentul în care Vitoria decide să plece în căutarea soțului, care nu dăduse niciun semn de viață de două luni. **Desfășurarea acțiunii** prezintă drumul parcurs de Vitoria împreună cu fiul ei, Gheorghiiță. Se-ndreaptă spre Dorna, trecând prin Bicaz și Călugăreni, iar la Farcașa se întâlnesc cu subprefectul, care-și amintește de Lipan: *Purta căciulă brumărie. Avea cojoc în clinuri...* . Își continuă călătoria spre Vatra Dornei, apoi spre Neagra. Ulterior, Vitoria și Gheorghiiță află că ultima localitate în care cei trei (Nechifor Lipan și tovarășii săi de drum, Ilie Cuțui și Calistrat Bogza) au fost văzuți împreună a fost Sabasa, iar în Suha n-au ajuns decât doi. Femeia își dă seama că Nechifor a fost ucis între aceste două localități: *Aici, între Sabasa și Suha, trebuia să găsească ea cheia adevărului*. Cu ajutorul câinelui credincios, Lupu, ce l-a slujit cu credință pe Nechifor, Vitoria descoperă într-o prăpastie rămășițele soțului, moment ce constituie **punctul culminant** al acțiunii.

Deznodământul prezintă demascarea și pedepsirea ucigașilor. Foarte inteligentă, Vitoria reconstituie crima până în cele mai fine detalii, surprinzându-i atât de tare pe cei implicați, încât îi face să mărturisească. Ilie Cuțui este arestat, iar Calistrat Bogza recunoaște adevărul înainte de a muri atacat de câinele Lupu. După ce împlinește datinile creștinești în memoria soțului, Vitoria se reîntoarce acasă pentru a vedea de mersul lucrurilor (*ne-om întoarce la Măgura ca să luăm de coadă toate câte le-am lăsat*).

– **Personajul principal** al romanului, Vitoria, este o **femeie voluntară**, un **exponent al speței** (G. Călinescu) în relație cu lumea din care provine, dar și o individualitate, prin calitățile sale. Ea este puternică, hotărâtă, lucidă, curajoasă și foarte inteligentă, trăsături evidențiate atât pe parcursul drumului, cât și la parastas, când îi demască pe vinovați.

Portretul acestui personaj complex este conturat prin cele două modalități de caracterizare folosite de autor: **directă și indirectă**. Însuși numele sugerează caracterul dârz și biruitor al femeii.

– Aparținând lumii arhaice, patriarhale, Vitoria întrunește virtuțile morale ale omului simplu de la țară: respect față de legile strămoșești, curaj, consecvență, tenacitate. Ea le transmite copiilor săi respectul tradițiilor și, de aceea, este refractară la elementele moderne: *în tren ești olog, mut și chior*. Ca mamă, îi interzice Minodoriei să se îndepărteze de tradiție (nu îi permite să-și schimbe vestimentația populară) și contribuie prin călătorie la maturizarea lui Gheorghiiță, care va prelua prerogativele tatălui după dispariția acestuia.

– Prin tema textului, Sadoveanu pledează hotărât pentru apărarea virtuților, tradițiilor și obiceiurilor poporului român, aducând în prim-plan **prototipul femeii de la munte**, cea care face dreptate, respectând cu sfințenie datinile străvechi. El surprinde în operele sale bogăția sufletească și atitudinea etică exemplară a oamenilor din popor, pe care unii îi considerau niște indivizi cu o psihologie elementară.